

МИХАЙЛІВСЬКИЙ ВОДОСПАД – МИХАЙЛИНИ ОДА

Навесні, коли ставки повніться водою,
До сільського водоспаду йшов батько з донькою.
І мала зачудувалась: «Татку, що то ллється?» -
«Михайлина гірко плаче, за любов'ю б'ється...»

В доньки очі посиніли, ніби два озерця,
«Тату, розкажи легенду про розбите серце!»,
Батько став, мрійливо глянув в степову долину,
«Як цікаво, ну-то слухай, розповідь, дитино!».

Свідків тих часів немає, та говорять люди -
Жив у цих краях пан Стрюк, був багатий дуже.
Мав садибу він міцну, маєток родинний.
Поряд вирили ставок, обмостили глиною.

І каміння вмурували - ставок вийшов знатний!
В степовім гарячім краю - водозбір придатний.
А тим часом вдовий пан дружину шукає:
Молода щоб, роботяща, і з нашого краю.

Вибір пав на Михайлину – дівчину моторну,
Хоч і з бідної родини, та гарну й проворну.
Михайлина впала в розпач: «Як-то може бути!
В мене ж є коханий хлопець, крийте Боже й люди!».

Згоди в дівки не питають, сирота, що зробиш...
В березневий день сльозливий в Стрюків дім вже вхожа.
Тужить-плаче Михайлина, сльози печуть камінь,
Неможливо їй забути парубка Степана...

А Степан без Михайлини нанівець змінився,
На війну, що тоді була, сам зголосився.
Стерла східці Михайлина, ходячи роками,
Розтопила навіть камінь гіркими сльозами.

Вже вона Стрюка дружина, вже зветься «пані»,
Та чогось змарніла дуже, щічки не рум'яні.
Тиха вода точить камінь – істина відома,
де плакала Михайлина, вже немає дому.

Гіркі сльози Михайлини камінь орошають,
А водоспад Михайлівський всі в окрузі знають.
І дзюрчить вода по ньому ранньою весною,
То дівочі сльози рясно плачуть за любов'ю!

А село із водоспадом славне і понині -
І назвали водоспад той на честь Михайлини....
Сумно дивиться донька на камінь і воду:
«Михайлівський водоспад – Михайлині ода».

Тож щороку навесні, як ллють дощі добрячі
Михайлина по коханню водоспадом плаче!
Є багато неоспірних фактів історичних,
А легенда то є казка, розповідь лірична.

Автор: Рубльова Жанна

Легенда про Михайлівський ставок стала спільним напрацюванням бібліотекарів Томаківської ЦБ. Сюжет, ідея і розвиток подій в легенді – все це яскрава фантазія авторського колективу, поетичну форму твору надала бібліотекар Рубльова Жанна